

Boshwe den 27/12 1949.

Kära systrar på Stockholmsgatan!

Hurra för Ruthan som idag fyller år och för Ebba som har fyllt och för Ludde som skall fylla. Långe leve ni alla tre! Nu måste jag få iväg några rader till er. Julen är över och vi har liksom lite ferier. Vår första jul i Boshwe var inte alls illa. Det var en stor högtid. 175 personer döptes, 75 par vigdes, hundratalet ungar välsignades och antalet nattvardsfirande var omkring 1500. Detta var lite mer än vi var vana vid från Bendela, ehuru även där tillslutningen varit stor i julhögtid.

Nu börjar vi känna oss som Boshwe-bor men det var inte så lätt i början att acklimatiseras. Vi var alltför fastvuxna vid Bendela och folket där för att inte känna saknaden. Nu börjar det ordna sej.

Genom slarv från postverkets sida har vi inte fått julposten. Den har gått upp till Oshwe i stället för att avlastas i Buna, Boshwes hamnplats. Således har vi ännu inte fått Barnens Julstjärna och det känns lite tomt. Men den skall väl komma, kanske till lellajula.

Vi firade jul hemma på så sätt att Iris och Aron bjöds hit på kväll. Det var riktigt festligt. Bordet dignade väl inte men det var bra lastat med god mat. Och ändå hade vi inte slaktat. Jägaren kom med kött lagom för julen. Vi åt och var glada och spelade lite grammofon och läste julevangeliet och delade ut julgåvor. Jag fick näsdukar, rakblad en servettring och en papperskniv av elfenben. Lisa fick en låda för knivar och gafflar, åderkålånj och mera sådant.

Med de infödda hade vi otta klockan fyra och den stora nattvardshögtiden kl. 9. Dopet ägde rum redan på torsdagen i julveckan nere vid Lukenie-floden. Vi fick cykla nära en timma för att komma ner. Då hade vi närmare i Bendela. Där är det 30 meter ner till floden.

Hur har ni haft det? Det var väl tomt efter oss? Och några julklappar fick ni väl inte då inte vi var hemma? Skriv och berätta vad ni gjorde och hur ni hade det. Här är det långt mellan posterna, särskilt då posten kommer på villovägar. Knepiggt är det också att få iväg posten. Inte att skriva breven, det går av sej självt nästan, men att få ner dem till civiliserade trakter. Man kommer för den skull nästan av sej med brevskrivning. I Bendela gick allt med ett urverks precision.

Vi har ferier till den 16 januari. Det är betydligt kortare än förr, då de räckte till i mars. Vi skall göra 220 skoldagar per år föreskriver staten. Det är sådant kontrollerande numera så man är inte alls så fri som förr. Det är nog bra med alla pengarna staten ställer till förfogande men kontrollen med alla föreskrifter om allt möjligt blir lite tröttsam. Men det skall väl bättre då man blir van vid detta nya. All början är svår som bekaht.

Ett par historier som omväxling. En dam sade till en annan, det kliar i handen, jag får brev. Kolingen som stod och hörde det sa: om det kommer an på det så skulle jag kunna sätta upp ett helt postkontor.

En pastor/ej baptist/ talade för en jubilerande vaktmästare och sa: vi predikanter gör vårt på talarstolen men du har gjort ditt nere vid dörren. När han sedan skulle tala för kollekt hade han samma fraser och uppmanade med-

lemmarna att offra ordentligt. Orden föll så: gör ni ert i bänkarna så kommer bröder diakoner och samlar upp det.

Ännu skarpare yttrade sej en distriktsföreståndare inom SMF i tal till predikanter: Ni gör ert på ett ställe. Vi gör lite här och lite där och känner aldrig tillfredsställelsen att ha gjort ifrån oss.

Lever Cello?
Hans böcker och Kärringens mot strömmen fröjdar mina kamrater härute. De läser och är glada. Det är roligt kunna väcka fröjd.

För närvarande läser jag All~~Ä~~ Världens Äventyr som jag fick av hemmavarande kamrater genom Svärd. Churchills flykt i Sydafrika undan boerfångenskapen är spännande så det förslår. Vad den Winston har varit med om mycket. Så slätstruket ens eget liv är i jämförelse med sådana mäns. Hela livet i spänning. Churchill är alla tiders gubbe.

Tidningarna du Ruth aviserade har kommit fram. Jag har läst, nästan, korsorden i dem. Det är roligt också att läsa lite från hemmafronten. Glöm inte att skicka genom svenskheten journaler och sånt som ni läst. Det blir billig litteratur --för oss. Fråga den Långa om hon fått de 30 kronor Strutz lovade mej till femtioårsdagen. Detta inom parentes. Jag glömmmer kanske att fråga det när jag skriver till henne direkt. För resten har jag redan frågat henne en gång men inte fått svar. Hur är det med henne? Hon håller väl på att räkna sina millioner så hon inte hinser med annat.

Tänk att Hella skall komma hem. Då får ni ju en bagerska till och kan utvidga ert företag. Det blir väl fint. Tre systrar i ett baktråg. Det är ungefär som three men in a boat. Det måste vara spännande. Och vilsamt för i Kina upprivna nerver antar jag.

Jag glömde säga i fråga om julfirandet att vi har julgran. Vad för slags träd det är vet vi knappast, men det gör sej som gran. Vi måste ha gran fast stationen är barnlös, för vi fick överta så mycken grannlåt av Olle. E vacker gran ska I se! Snart ska vi röva'na. Då blir det fest. Och så kommer nyåret. Det skall jag min vana trogen vaka in under bar tropikhimmel vid en kopp kaffe. Det är så stämningsfullt. Troligen blir Iriks den enda som gör mej sällskap. Man måste passa på det nya året och se till att det kommer precis där det skall komma.

Nu skall vi snart gå och lägga oss. Men posten går i morgon bittida. Det är vår europeiske granne som skickar bud ner till floden och vi passar då på att få med vad vi har. I eftermiddag var vi och hälsade på denne granne som bor tjugu minuters cykelväg härifrån. Det är trevliga människor. Han är anställd i ett trävarubolag som också har planeteringar som specialitet. Dom sänder oss kött då dom får och ägg med för den delen. I eftermiddag fick den härligaste glass där. Så nära har vi aldrig förr haft grannar.

Så skall det här brevet avslutas. Det gör jag med att önska er allt gott på det nya året som väntar att få göra sitt inträde. Må överraskningarna det har i beredskap åt er bli av det allra angenämaste slaget. Må Gud rikligen välsigna er tillsammans och var och en för sig. Det vill Han, det kan Han, det kommer Han att göra. Vad kan ni sedan önska mer?

Skriv snart!

David